

Åttevägen 24



Bild av tavlla målad av Ole Fredriksson. Tavljan ägs av Bosse och Kerstin Nilsson

Avsnitt 1

Else (1878 – 1958) och Anders (1882 - 1950) Ohlsson med sonen Ivan (1913–1982).

Både Anders och Else var hantverkare.



Else och barnbarnet Kerstin i början av 1950-talet. Fotot från Kerstin Hansson

Eskilssons monter under Lundautställningen i Lund som var en industri-, slöjd- och konstutställning. Den pågick under perioden 30/5–22/9 1907 i området som idag är Stadsparken. På en yta om ca 100 000 m² (= ca 20 fotbollsplaner) fanns 1 427 utställare. Bengta belönades med en guldmedalj för sin medverkan som utställare och Else fick ett diplom.



Anders tillverkade träskor, eller tofflor som det heter på skånska. Från morgon till kväll sågs Anders stå i sin verkstad där han med klubba och huggjärn arbetade fram bottnarna.

Till hjälp för att hålla ordning på saker fanns på ovanvåningens vägg en lång rad av till hälften inslagna spik och intill dem en etikett. Det finns ingen bild på Anders men det är känt att han hade ett svart skägg.

Erik Kullenberg har berättat en historia om när ryktare Åkerlind hade köpt ett par nya tofflor av Anders och var på väg hem. Det var snömodd och halkigt. När Åkerlind gick på träbron över bäcken bar det sig inte bättre än att han halkade och satte sig i snömodden och blev genomblöt i baken.

Han gick då in i den närliggande butiken och förklarade sin belägenhet genom att till Karna Kullenberg utropa ”Bäcken flö´opp och slo´mi i röven. Kan ja´ få torka mi ve´ kaminen?” Det fick han.



En jämförelse mellan denna bild, med Else och barnbarnet Kerstin framför huset, och tavlan Ole Fredriksson har målat, syns en del av de ändringar som Bosse Nilsson gjort på huset.

Referenser

- Kerstin och Billy Hansson
- Kerstin och Bosse Nilsson
- Erik Kullenbergs bok: Butik och Bybor i gamla Hjärup

Avsnitt 1

Frans Oskar Karlsson (1887–1974) (bild t.v.) blev ny ägare till huset år 1958. Han hade vuxit upp i ett fattighus i Långasjö i Småland. På den tiden blev barnen utauktionerade till den familj som krävde minst ersättning av kommunen för att ta hand om ett barn under tre år. När detta hände Frans Oskar kom han första gången till en familj som gjorde stor skillnad på vad han fick för kläder och vad han fick äta jämfört med deras egna barn. Frans Oskar har berättat att han tyckte mycket om filbunke, men





den serverades endast till familjen. Vid ett tillfälle när han var ensam i köket såg han skålen med filbunke. Han slog ihjäl en fluga och la den i

filbunken. När frun kom ut i köket och såg flugan utbrast hon "Så äckligt. Det går inte att äta så det kan Han få" och Han det var Frans Oskar, som tog bort flugan och åt med förtjusning.

Efter tre år kom han till en ny familj och där blev han behandlad som jämbördig med familjens andra barn. När den treårsperioden gick mot sitt slut närmade han sig myndighetsåldern och bidrag för kommunen skulle försvinna och han insåg att familjen då inte skulle ha råd att låta honom stanna kvar. När han var 17 år började han gå mot Skåne för att söka arbete och åtog sig dagsverken under vägen.

Första längre stoppet blev på Gårdstånga Nygård. Därefter blev det anställning på några gårdar innan han tog värvning som husar vid Skånska kavalleriregementet K 2 i Helsingborg där han också fick lära sig till hovslagare.

Han träffade Elina (1889–1957) och de gifte sig och tog tjänst som statare på olika gårdar. När



de kom till Hjärup var det en familj med barnen Linnea, Syster (1914–1980), Erik (1915–1990), Iris 1918–1971) och Ove.

De fick arbete på Hjärups gård och bodde i gårdens arbetarbostad märkt med X på bilden.

Efter några år flyttade de till Lilla Uppåkra och arbetade på Olofssons gård. Det blev Frans Oskars sista arbete innan han pensionerade sig. Familjen flyttade till Ättevägen 24 men utan Elina som dog året innan.

Huset renoverades och det var då han hittade en träsko (bild t.v.) som Anders Ohlsson en gång hade gjort.



När Frans Oskar dog övertog dottern Syster Nilsson (bild t.v.) huset. Syster arbetade som skolvaktmästare på Hjärups gamla skola och arbetade samtidigt på Hörmans trädgårdsmästeri. Sina sista yrkesverksamma år arbetade hon på Torstens Perssons handelsträdgård på Lommavägen. Syster fick barnen Göte, Edith, Kjell-Åke och Bosse.



Bosse (1952) gifte sig med Kerstin (1952) och har sönerna Joakim (1983) och Oskar (1990) och de övertog huset år 1980 och påbörjade en ny renovering tillsammans med sin bror Kjell-Åke och sin morbror Erik. Senare köpte de även huset som tidigare hade adress Ättegränd 2 och som är sammanbyggt med huset.

Bosse har alltid arbetat som snickare. Som helt ung gick han med i Hjärups scouter och som vuxen blev han scoutledare i 10 år och var kårens ordförande i 5 år. Kerstin blev också invigd och i kåren som 50 åring och för invigningen svarade sonen Oskar. Kerstin är utbildad barnskötare och undersköterska.

Referenser

- Bosse och Kerstin Nilsson